

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetae Psalterivm

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs LXXIII. Quàm bonus Israël Deus, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

PSALMVS LXXIII.

Quàm bonus Israël Deus, &c.

Quam bonum est Dominus sincero corde colenti:
Hoc solamen habens, sub cruce victor erit.
Ast euidem fermè pede languidulo titubassim,
Et via strauisset lubrica me miserum.
Indignabar enim misero insultare superbos,
Ex animi voto viuere, pace frui.
Non hos circundant saua discrimina mortis:
Verum instar turris, splendida tecta colunt.
Non hos, ut reliquos, fortuna insania vexat,
Non ferit indignis sors miseranda modis.
Inde suo fastu, centoque superbit adunca,
Et fucum gaudet ueste decente tegi.
Inflati incedunt, turget pinguedine fastus,
Collibuit, quicquid turba animosa facit.
Omnia derident, et friuola verba loquuntur,
Sublimi è folio despiciunt miserum.
Quae statuunt labiis, dicuntq; ea certa videri,
Delphici et oraci pondus habere volunt.
Quapropter talis populari vescitur aura,
Huc fit concursus more fluentis aquæ.

Talia

Talia concipiunt animo : Deus haccine curet ?
Istos num norit, cernat & illa Deus ?
Hac studia, hi mores reproborum : diuite cornu
Felices, mundi regna beata tenent.
Anne igitur frustra studui sine crimine pectus,
Et sceleris puras prorsus habere manus ?
Anxia quotidie mea me tentamina vexant,
Experior plagas, nocte dieq, meas.
Vix me continui, loquerer quin talia verba,
Qualia sapè solet pessima turba loqui.
Verum ita damnasse, quotquot promissa fecuti
Te Dominum certam spem statuere sibi.
Altius inquirens & talia scire laborans,
Sollicitis curis implicor atq, premor.
Donec sancta tui ingrediens penetralia templi
Per spicerem, hos flores quam citò ledat hyems.
Nam tu, iuste Deus, reprobis loca lubrica signas,
Et facis ut subito funditus intereant.
Quam citò prauorum turba euaneat in auras,
Panicus ut terror cordatimore quatit.
Ut citò prætereunt temeraria somnia noctis :
Sic horum in populo præterit effigies.
Attamen hac angunt, atq, intima viscera ludunt,
Et

Et pungunt renes, tristia fata, meos.
Ante tuos oculos quod stultus & inscius esse
Te coram videor, quod pecus esse stupens.
Attamen immotus tibi soli semper adhesi,
Nam retines dextra me, Deus alme, tua.
Consilio fido loca meq; per inuia ducis,
Et caput erectum tollis in alta meum.
Non mihi terra ferax cura, nec sydera celi,
Dum mihi propitius sis mane asq; Deus.
Esto, mihi corpus, mens agra angore fatiscat:
Tu tamen es cordis portio magna mei.
Enpercunt omnes, qui non tua iussa sequuntur,
Intereunt, quotquot numina vana colunt.
Gaudia sed meas sunt, hac est mea sola voluptas:
In Domino firmam spem posuisse meo.
Dum statuo clypeum mihi praesidiumq; Iehouam,
Dum celebro unius fortia facta Dei.

PSALMVS LXXIIII.

Vt quid Deus repulisti, &c.

Quo, Deus, usq; gregem miserum, tua membra, repellis?

Cur, Deus, in populum feruet & iratum?

T Esto